

Zarzuty i główne argumenty

W tej sprawie strona skarżąca domaga się stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 668/2010 oraz decyzji Rady 2010/413 WPZiB w zakresie w jakim nazwa strony skarżącej została umieszczona w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone na podstawie tego tekstu. Ponadto, na podstawie art. 227 TFUE, strona skarżąca wnosi o orzeczenie, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 nie ma do niej zastosowania.

Zarzuty i główne argumenty są identyczne lub podobne jak w sprawie T-492/10 Melli Bank przeciwko Radzie.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 195, s. 25.
- (²) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, Dz.U. L 195, s. 39.
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu, Dz. U. L 103, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2010 r. — Bank Mellat przeciwko Radzie

(Sprawa T-496/10)

(2010/C 328/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Mellat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pkt 2 tabeli B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 (¹) w zakresie, w jakim odnosi się on do strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB (²) w zakresie, w jakim odnosi się on do strony skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie strona skarżąca zwraca się o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady

nr 668/2010 oraz decyzji Rady 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim strona skarżąca widnieje w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze są zamrożone zgodnie z tym uregulowaniem.

Trzy zarzuty prawne, na które powołuje się strona skarżąca, są identyczne z zarzutami pierwszym, drugim i piątym powołanymi w sprawie T-492/10 Melli Bank przeciwko Radzie lub do nich podobne.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25).
- (²) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2010 r. — Divandari przeciwko Radzie

(Sprawa T-497/10)

(2010/C 328/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ali Divandari (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pkt 1 tabeli A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 (¹) w zakresie, w jakim odnosi się on do strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności pkt 2 tabeli A załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB (²) w zakresie, w jakim odnosi się on do strony skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie strona skarżąca zwraca się o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady nr 668/2010 oraz decyzji Rady 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim strona skarżąca widnieje w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze są zamrożone zgodnie z tym uregulowaniem.